

تبیین وضعیت نیازهای شهروندان ارومیه ای به ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی

فاطمه عبدوی^۱
اکرم مهدی زاده^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۴/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۹/۳

هدف این تحقیق، تبیین وضعیت نیازهای شهروندان ارومیه ای به ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی بود. این پژوهش به صورت توصیفی-پیمایشی و میدانی انجام گرفت. جامعه آماری تحقیق را کلیه شهروندان بالای ۲۰ سال شهر ارومیه که حداقل دارای مدرک دیپلم بودند، تشکیل می دادند ($N=96141$) و نمونه آماری بر اساس جدول مورگان ۳۳۸ نفر انتخاب گردید. به منظور جمع آوری داده ها، از پرسشنامه نیازسنجی شهروندان در زمینه ورزش های همگانی مجید حیدری چروده (۱۳۹۰) با پایایی $\alpha=0.79$ استفاده شد. روش های آمار توصیفی و استنباطی (آزمون t مستقل و آزمون تحلیل رگرسیون چندگانه و آزمون فریدمن) در این تحقیق مورد بهره گیری قرار گرفت و نتایج نشان داد که با توجه به مقدار F ، تفاوت معنی داری در سطح ($P>0.05$) بین میانگین مولفه های تحقیق در میان شهروندان بر حسب درآمد ($F=23/40$)، منطقه ($F=82/6$) و تحصیلات ($F=23/04$) وجود دارد. همچنین، با توجه به مقدار t ، تفاوت معنی داری در سطح ($P>0.05$) بین میانگین مولفه های تحقیق در میان کارکنان بر حسب وضعیت تاهل ($t=-1/76$) وجود ندارد، ولی در مورد ویژگی جمعیت شناختی جنسیت ($t=4/78$) تفاوت معنی دار می باشد. نتایج آزمون فریدمن حاکی از آن بود که ناهموازی سطوح پیاده رو ها و دویدن در اولویت اول و نبود فضای مخصوص خانواده ها و کمبود فضای کافی برای سالمندان به ترتیب در اولویت های دوم و سوم نیازهای شهروندان بود. بنابراین می توان نتیجه گرفت که مسئولان باید اهتمام کافی و وافی را در زمینه ترجیحات منتج از تحقیق حاضر در زمینه ورزش همگانی برای ارتقا و رشد کمی و کیفی سلامت شهروندان مبدول نمایند.

واژگان کلیدی: نیازها، شهروندان، ورزش همگانی و فضاهای ورزشی

۱. استادیار، مدیریت ورزشی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران (نویسنده مسئول) E-mail:fatemehabdavi@yahoo.com

۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه تبریز و رئیس گروه توسعه ورزش همگانی استان آذربایجان غربی، تبریز، ایران

مقدمه

ارائه تعریف دقیق و صریحی از نیاز، آسان نیست و به همین دلیل از مفهوم نیاز ممکن است تعبیر و تفاسیر مختلف و متفاوتی ارائه شود. نیاز به معنی خواسته ها و نظرات افراد و نیاز سنجی به مفهوم تعیین و مشخص کردن برداشت ها، نظرات و ترجیحات افراد می باشد. در حقیقت نیاز، عبارت است از فاصله بین وضع موجود و آنچه که باید باشد. نیاز ممکن است به صورت «نیاز احساس شده» باشد؛ یعنی نیازی که به وسیله فرد یا یک جامعه تشخیص داده می شود و یا «نیاز واقعی» باشد، یعنی نیازی که توسط مطالعه کارشناسانه مشخص می گردد (عباس زادگان، ترک زاده، ۱۳۷۹: ۵۶-۶۷). به هر حال، نیازهای احساس شده باید طوری هدایت شوند تا در مسیر نیازهای واقعی قرار گیرند. نیاز سنجی، فرایندی نظام دار برای تعیین اهداف، شناسایی فاصله بین وضع موجود و هدف ها و درنهایت، تعیین اولویت ها برای عمل است (فتحی و اجارگاه، ۱۳۸۷). نظر به اینکه به این که نیازها در حال تغییر و دگرگونی است و پاسخگویی به همه نیازهای در حال تغییر و متنوع، با توجه به منابع محدود میسر نیست، شناسایی نیازها ضرورت می یابد. (باری^۱ و همکاران، ۲۰۰۰؛ کونل^۲، ۲۰۰۴) از آنجایی که برگزاری هر برنامه ای بخصوص برنامه های ورزشی که با سلامت جامعه در ارتباط است، نیازمند شناخت دقیق شرایط و نیازهای موجود آن جامعه است، بی توجهی به انتظارات استفاده کنندگان از خدمات موجب اتلاف هزینه، زمان و نیروی انسانی می شود (نامرتو^۳، ۲۰۰۹: ۱۵). نتایج تحقیقاتی که در زمینه ورزش های همگانی انجام شده است، حاکی از ضعف رویکرد مردم به ورزش های همگانی می باشد و بدیهی است که یکی از ریشه های اصلی این ضعف، عدم شناخت نیازهای شهروندان در زمینه ورزش های همگانی و عدم تناسب امکانات و خدمات موجود با نیازهای آنان است (مظفری و قره، ۱۳۸۴). بنابراین، نیاز سنجی یکی از ابزارهای مهم در تصمیم گیری است (خسروی و همکاران، ۲۰۰۹). با توجه به اهمیت بحث نیازسنجی، یکی از بخش هایی که باید نیازسنجی شود، بحث ورزش و به خصوص ورزش همگانی در بعد سخت افزاری (فضاهای ورزشی) است. امروزه با رشد سریع و سرسام آور جمعیت شهرهای بزرگ، تقاضا برای استفاده از رایانه و سایر ابزارهای فناوری نوین افزایش یافته است. لذا اغلب افراد بیشتر وقت و انرژی خود را صرف کار با این وسایل جدید می کنند که این مسأله علت اصلی کم تحرکی شهروندان می باشد. برای پیشگیری از چنین عارضه ای، گسترش ورزش همگانی و به تبع آن افزایش فضاهای ورزشی در بین اقشار مختلف جامعه لازم است. (تیموری، ۱۳۸۵: ۸؛ شیهو^۴، ۲۰۰۴؛ آلبرینی، ۲۰۰۶: ۳۷۵). در عصر حاضر، ورزش به عنوان یک ابزار چند بعدی با تأثیرات گسترده، جایگاه و نقش ارزشمند خود را در کاربردهای عدیده ای از جمله اقتصاد، سلامتی افراد، گذران اوقات فراغت سالم و با نشاط و لذت بخش، آموزش و پرورش مردم به ویژه نسل نوجوان و جوان، ایجاد روابط اجتماعی بین مردم، پیشگیری از ابتلا به بیماری ها، پیشگیری از مفاسد اجتماعی و انحرافات اخلاقی (رو به گسترش در جامعه) متجلی ساخته است.

در کشورهای در حال توسعه، شلوغی، فقر، جنایت، ترافیک، آلودگی هوا، فقدان و کمبود پارک و فضاهای ورزشی، فعالیت بدنی را به انتخابی دشوار تبدیل می کند. همچنین در این کشورها، گسترش مراکز ورزش با موانع زیادی روبروست که شاید مهمترین آنها، شرایط دشوار زندگی و پایین بودن سطح زندگی بیشتر مردم باشد. (انورالخولی، ۱۳۸۱: ۲۰) افزون بر این، نیاز به زنده ماندن، فرصت کاملاً محدودی برای پرداختن

1. Barry
2. Connell
3. Numerato
4. Shehu
5. Albirini

به ورزش را باقی می‌گذارد. در این میان، آنچه کمتر مورد توجه مسئولان و مدیران شهری قرار گرفته است، برنامه ریزی برای گذران اوقات فراغت از طریق توسعه فضاهای ورزشی جهت دستیابی به سلامت و سرزندگی افراد می‌باشد. در حقیقت، ورزش همگانی زمینه تجدید قوا را برای استمرار فعالیت انسان فراهم می‌سازد. بر اساس این تفکر، امروزه گسترش مراکز ورزشی برای گذران اوقات فراغت شهروندان مانند گذشته نه به عنوان یک تفریح، بلکه در کنار مشکلات زندگی در عصر اطلاعات به مثابه یک نیاز مهم برای سالم و بانشاط زیستن افراد لازم و ضروری می‌باشد (رهنما و آقایی، ۱۳۸۸: ۲۷). تحقیقات انجام شده در مورد تاثیر فعالیت های ورزشی بر سلامتی جسمی و روانی، طول عمر، شادابی، گسترش روابط اجتماعی و غنی سازی اوقات فراغت باعث شده تا مشارکت مردم در ورزش ها به ویژه شرکت آنها در انواع ورزش های همگانی در جهان افزایش یابد و به همین دلیل است که امروزه بیشتر کشورهای پیشرفته جهان در برنامه ریزی و ساماندهی ورزش همگانی کشور خود با کشور های دیگر رقابت می کنند و به طور مرتب در حال ارائه برنامه های خلاق برای رشد این ورزش هستند. (شعبانی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵) بدیهی است هر کشوری از این موج فزاینده عقب بیفتد، به هیچ وجه نمی تواند خلا ایجاد شده را پر نماید و در نهایت، تفاوت ها در بهره وری از تاثیر ورزش و فعالیت های حرکتی روشن و واضح خواهند بود. (غفرانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۰۹؛ مک کری، ۲۰۰۹: ۶۳؛ نومراتو، ۲۰۰۹: ۱۵). در عصر جدید نقش ورزش و به دنبال آن، اماکن و فضاهای ورزشی به عنوان ابزاری حساس برای جذب توریسم و همچنین گذران اوقات فراغت و ورزش همگانی شهروندان برجسته شده است (جونز، ۲۰۰۲: ۱۶۰). در این میان، فضاهای ورزشی، یکی از اساسی ترین بخش های سخت افزاری ورزش و جزئی از تاسیسات سازمان های ورزشی به شمار می آیند (کارگر و همکاران، ۱۳۸۴: ۱۲۸) که بخش وسیعی از آثار مرتبط با ورزش در جامعه و محیط، متاثر از آنهاست. مساحت سرانه تاسیسات ورزشی در کشورهای مختلف از بلوک شرق تا کشورهای اروپایی و آمریکایی متفاوت است. کشور فرانسه مساحت ۳۵ متر مربع را به ازای هر واحد مسکونی، انگلستان ۱۰ متر مربع را به ازای هر نفر و آمریکا ۱۵ متر مربع را به ازای هر نفر پیشنهاد می کند. به طور میانگین عرف بین المللی حدود ۲۵ متر مربع فضای ورزشی و سبز به ازای هر نفر است که از این رقم حدود ۱۸ متر مربع اختصاص به فضاهای سبز و بقیه به فضاهای ورزشی تعلق دارد. استاندارد مطلوب سرانه ورزشی در ایران حداقل ۲ و حداکثر ۴ متر مربع تعیین شده است. ولی براساس آمار منتشر شده در سال ۲۰۰۴، این سرانه در کشور به ازای هر نفر ۰/۴۸ متر مربع است که با میزان مطلوب بسیار فاصله دارد. بر اساس بررسی های به عمل آمده در سال ۱۳۸۰ فضای ورزشی در کشورمان به ازای هر دانش آموز و دانشجو ۰/۸ متر مربع بوده است. طبق این آمار ۴۶/۶۶ درصد فضاهای ورزشی کشور متعلق به وزارت ورزش و جوانان، ۲۹/۳۹ درصد متعلق به بخش خصوصی و بقیه متعلق به دستگاه های دولتی دیگر، نیروهای مسلح و مراکز آموزش عالی می باشد که از این مقدار ۴۷/۸ درصد روباز و ۵۲/۲ درصد آن سرپوشیده است (کاشف و مهریزی، ۱۳۸۹). یکی از راه های سوق دادن مردم به ورزش، افزایش سرانه فضاهای ورزشی در شهرهاست. در کشور ما از نیم قرن گذشته تاکنون، ورزش که در حیطه فعالیت بخش خصوصی و مردمی بود، بر عهده دولت در سطوح مختلف قرار گرفت. افزون بر گسترش دامنه اقتدار دولت در تربیت بدنی و پذیرفتن مسئولیت ها، عوامل زیر نیز سیمای تربیت بدنی کشور را در نیم قرن گذشته، تغییر داده است:

۱. تعداد ورزش های مختلف رو به فزونی گذاشته که همه آنها نیاز به فضاها و خدمات ویژه دارند؛
۲. تمام اقشار جامعه از پیر و جوان به ورزش روی آورده اند و امروزه دیگر سن خاصی برای ورزش

کردن وجود ندارد. از این رو، مردم در همه گروه های سنی، خود را نیازمند به ورزش و استفاده از امکانات ورزشی می دانند؛

۳. در طول پنجاه سال گذشته، جمعیت کشور حدود چهار برابر شده است که بطور طبیعی نیاز به امکانات و خدمات ورزشی را افزایش می دهد.

دولت به عنوان مهمترین متصدی ورزش در کشور، نه تنها متحمل بار عظیم مالی است، بلکه مسئولیت مدیریت و راهبری این برنامه ها را نیز بر عهده دارد. (سلطان حسینی و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۷) برای دستیابی به محیط مناسب شهری، عمل در سه حوزه برنامه ریزی، طراحی و تجهیز ضروری است. بنابراین، مسئولیت دولت به عنوان مهمترین متصدی ورزش در کشور، علاوه بر عهده دار بودن مسائل مربوط به پشتیبانی مالی، مدیریت و راهبری صحیح و علمی این گونه برنامه ها نیز است. (معاونت امور فنی، دفتر تحقیقات و معیارهای فنی، ۱۳۷۴). ملکی و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهش خود نشان دادند که عامل "انگیزه نشاط و لذت" مؤثرترین و عامل "دسترسی به اماکن" کم اثرترین عامل گرایش به ورزش همگانی می باشد. عامل "وضعیت آب و هوایی" مؤثرترین و عامل "مشکلات فرهنگ خانوادگی" کم اثرترین عامل عدم گرایش شهروندان اهوازی به ورزش همگانی می باشد. سید عامری و قربان بردی (۱۳۹۱) در تحقیقی نشان دادند که راهبردهای تعیین شده در رسانه های گروهی، اماکن و تأسیسات ورزشی، مسئولان و برنامه ریزان ورزشی و آموزش ورزش همگانی در جذب و افزایش مشارکت شهروندان در برنامه های ورزش همگانی و تفریحی نقش دارند. لذا اختصاص زمان بیشتری به برنامه های ورزشی در شبکه استانی، طرح ریزی پارک و فضای تفریحی جهت انجام فعالیت های غیرساختمند مانند پیاده روی و دوچرخه سواری، عدم دریافت شهریه از کسانی که برنامه های ورزشی را مورد توجه قرار می دهند و نیز استفاده از مربیان متخصص از راهکارهایی است که می تواند مشارکت عمومی شهروندان را در برنامه های ورزش همگانی و تفریحی بهبود بخشد. معین الدینی و صنعت خواه (۱۳۹۱) در تحقیقی با عنوان "عوامل اجتماعی- فرهنگی مؤثر بر گرایش شهروندان به ورزش همگانی" نشان دادند که متغیرهای تصور شخص از بدن، مصرف رسانه ای و سرمایه فرهنگی ورزش محور، تاثیر مستقیم و به ترتیب در حدود ۰/۱۳، ۰/۲۰، ۰/۱۶ را برای شهروندان به ورزش همگانی داشته اند و متغیرهای سرمایه اقتصادی ورزش محور و سرمایه اجتماعی ورزش محور تاثیر غیر مستقیم بر گرایش شهروندان به ورزش همگانی داشته اند. سواری (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان "توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه آن" نشان داد که در استان خوزستان با ۴۳۰۰۰۰۰ نفر جمعیت تنها ۱۲۵۰۰۰ هزار نفر ورزشکار در ورزش همگانی شرکت می کنند و به ازای هر ۴۶ ورزشکار، یک مربی در زمینه ورزش همگانی فعالیت دارد. همچنین، بیان داشت که مهم ترین راهبردهای لازم برای توسعه و پیشرفت ورزش همگانی خوزستان عبارت اند از: تدوین برنامه راهبردی برای توسعه ورزش همگانی، توسعه و ترویج فرهنگ ورزش از طریق رسانه ها و تغییر ساختار ورزش همگانی. نوروزی سید حسینی و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیق خود که پیرامون تحلیل مکانی فضاهای ورزشی با استفاده از (GIS) و ارائه مدل مطلوب منطقه یک تهران بود، بیان داشتند که فضاهای ورزشی با استانداردهای تعریف شده تطابق ندارد و سرانه ورزشی منطقه نیز کمتر از سرانه استاندارد است. رضوی و عظیمی دلارستانی (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان "بررسی معیارهای محوطه سازی بیرونی در طراحی و ساخت اماکن ورزشی شهری" نشان دادند که از دیدگاه استادان شهرسازی سراسر کشور، تمامی شاخص های ابعاد کالبدی، اجتماعی، فعالیتی و معنایی در محوطه سازی بیرونی اماکن و فضاهای ورزشی مهم و تاثیر گذار است. مرادی و همکاران (۱۳۸۹) طی تحقیقی با عنوان "نیاز سنجی توسعه فضاهای فرهنگی شهر نجف آباد" به این نتیجه دست یافتند که تعداد فضاهای فرهنگی موجود کمتر از سطح متوسط پاسخگوی نیازهای شهروندان است و از نظر آمایش، بیش از نیمی از این فضاها در بخش مرکزی قرار

دارند که دسترسی به این فضاها برای بسیاری از شهروندان مشکل و دشوار است. مهمترین مکان برای کودکان، شهر بازی است. بطور کلی، از نظر شهروندان نیاز آموزشی - فرهنگی و تفریحی و فضاهای همچون پارک و زمین ورزش از اهمیت بسیاری برخوردار است. محمدی و عطارزاده حسینی (۱۳۹۱) در تحقیقی به این نتیجه دست یافتند که کسب نشاط و شادی و تقویت جسم و روان، از مهم ترین انگیزه های شرکت در فعالیت های حرکتی و ورزشی است. همچنین نگرش به فعالیت های حرکتی و ورزشی بر حسب متغیرهایی مانند جنسیت، وضعیت تأهل، تعداد اعضای خانواده، مدرک تحصیلی، نوع شغل، درآمد ماهانه، هزینه ماهانه ورزش، گرایش و عدم گرایش به فعالیت های حرکتی و ورزشی، تعداد جلسات تمرین در هفته، مدت زمان تمرین، رفاه و ایمنی محل تفاوت معناداری دارد، ولی این تفاوت با ویژگی های دیگری همچون: سن، هزینه خانوار، مداومت در ورزش و سابقه ورزشی معنی دار نیست. گرایش به فعالیت های حرکتی و ورزشی با ویژگی هایی همچون: جنسیت، سن، وضعیت تأهل، هزینه ماهانه کل خانوار و میزان هزینه ماهانه ورزش رابطه معنی دار دارد، ولی با ویژگی های دیگری مانند تعداد اعضای خانواده، سطح تحصیلات، نوع شغل و میزان درآمد ماهانه رابطه معنی داری ندارد. محمدی و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیق خود با عنوان "تبیین مهمترین عوامل برانگیزاننده فعالیت های ورزش در مسیرهای تندرستی (با تاکید بر دستگاه های بدنسازی پارک ها)" نشان می دهند که تمام مؤلفه های تأثیرگذار شامل کیفیت تسهیلات، عوامل فرهنگی، عوامل اجتماعی، عوامل زیرساختاری و در نهایت، عوامل محیطی بر توسعه ورزش در مسیرهای تندرستی نقش دارند. عطارزاده حسینی و سهرابی (۱۳۸۶) در یک مطالعه به این نتیجه دست یافتند که کسب نشاط و شادابی، از مهم ترین علل و انگیزه های شرکت کردن و عقب ماندن از کارهای روزانه از مهم ترین علل شرکت نکردن در فعالیت های حرکتی و ورزشی بود. بیشترین افراد به ترتیب اولویت به فعالیت های آمادگی جسمانی، پیاده روی و فوتبال می پرداختند. بین نگرش به فعالیت های حرکتی و ورزشی در افراد با ویژگی های مختلف از لحاظ سن، تأهل و مجرد، تعداد اعضای خانواده، نوع شغل، گرایش و عدم گرایش به فعالیت های حرکتی و ورزشی تفاوت معناداری وجود داشت؛ در صورتی که بین نگرش به فعالیت های حرکتی و ورزشی در افراد با ویژگی های مختلف جنسیت، سطح تحصیلات، درآمد ماهانه، هزینه خانوار، هزینه ماهانه ورزشی، تعداد جلسات تمرین در هفته، مدت زمان تمرین در هر بین گرایش به جلسه، رفاه و ایمنی مکان ورزشی و سابقه ورزشی تفاوت معناداری وجود نداشت. بین گرایش به فعالیت های حرکتی و ورزشی در افراد با ویژگی های مختلف جنسیت، سن، وضعیت تأهل، تعداد اعضای خانواده و گرایش به انجام و میزان هزینه ماهانه ورزش رابطه معناداری وجود داشت. اتقیا (۱۳۸۷) در تحقیقی بیان کرد که انتظارات اظهار شده از سوی بانوان مورد بررسی عبارت اند از: احساس سلامت و نشاط، حضور مربیان با تجربه و کارآموده، دستیابی به اطلاعات سودمند و کاربردی در زمینه ورزش و اثرات آن و بالاخره دستیابی به تناسب اندام. در مورد استفاده از موزیک در حین اجرای فعالیت های ورزشی، ۸۸ درصد از کل پاسخگویان ابراز علاقه نمودند. همچنین در پاسخ به پرسش مربوط به لزوم وجود مشاوره تغذیه همزمان با شرکت در فعالیت های ورزشی، ۹۷ درصد خواستار وجود چنین مشاوره ای در سطح دانشگاه شدند. در مورد زمان مناسب برای انجام فعالیت های ورزشی، بیشترین تقاضاها نسبت به ورزش های صبحگاهی اظهار شده است. در مورد مکان های مناسب برای انجام فعالیت های ورزشی، بیشترین فراوانی های اظهار شده به سالن سرپوشیده دانشگاه، سپس استخر سرپوشیده دانشگاه و پس از آن به سالن ورزشی ایران که در محوطه باغ نوی دانشگاه واقع است، اختصاص دارد. در بخش بعدی که از میزان و نوع فعالیت های ورزش خارج از دانشگاه بانوان مورد بررسی سوال شده بود، تنها ۲۶/۲ درصد از پاسخگویان اظهار داشتند که خارج از دانشگاه به فعالیت ورزشی (بیشتر شنا، بدنسازی و راهپیمایی) می پردازند، در حالی که ۷۳/۸ درصد اظهار داشتند که هیچگونه فعالیت ورزشی در خارج از دانشگاه ندارند. به عنوان آخرین متغیر، از بانوان مورد

بررسی خواسته شده بود که نیازهای ورزشی خود را اعلام کنند تا برنامه ریزی ها بر مبنای درخواست آنها انجام گیرد. اولویت های اعلام شده بدین قرار بود: بدنسازی عمومی، ورزش های ویژه دردهای ناشی از آرتروز و پوکی استخوان، ورزش در آب (آب درمانی) ورزش های ویژه از بین بردن دردهای عضلانی، آموزش رشته های مختلف ورزشی و بالاخره پیاده روی. نتایج تحقیق دیگر اتقیا (۱۳۸۶) که در سطح بانوان کشور انجام شد، حاکی از نارضایتی بانوان مورد بررسی از وضعیت موجود ورزش همگانی است؛ به گونه ای که نیاز های اصلی آنها معطوف به کمبود امکانات ورزشی ویژه بانوان، گران بودن فضاهای ورزشی برای استفاده، کمبود مربیان زن آگاه و باتجربه، کمبود تبلیغات برای گسترش ورزش همگانی و عدم فرهنگ سازی در میان بانوان کشور نسبت به اهمیت فعالیت های ورزشی است. در تحقیقی که توسط سیف‌لث^۱ (۲۰۰۲) در آمریکا انجام شد عواملی مانند مشکلات مالی، امکانات و تسهیلات، نیروی انسانی متخصص و محدودیت های مربوط به عضو شدن در تیم ها از جمله موانع مشارکت در ورزش بوده است. بل^۲ و همکاران (۲۰۰۶) در مقاله ای با عنوان "فضاهای عمومی و سبز: نقش ها و اولویت ها"، فضاهایی همچون پارک ها و باغ ها، فضاهای طبیعی و نیمه طبیعی، محوطه سازی های بیرونی اماکن و فضاهای ورزشی و فضاهای بازی کودکان و نوجوانان را به عنوان نوعی فضای عمومی و سبز برای انجام فعالیت های مختلف تفریحی و ورزشی معرفی کرده اند. امکانات مربوط به اینگونه فضاها به ویژه محوطه های بیرونی اماکن و فضاهای ورزشی می تواند شامل زمین مشترک برای تفریح و ورزش، فضاهای سبز و پارک ها، زمین های ورزشی در محوطه باز و عمومی، مناطق بازی مخصوص کودکان و بسیاری امکانات تفریحی و ورزشی دیگر باشد. این مناطق و فضاها نقش بسیار مهمی در ساخت یک شهر سالم و جذاب همراه با محیطی مطلوب برای زندگی ایفا می کنند. کاروالیو ویرا^۳ و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقی در ریو دو ژانیرو برزیل با عنوان "تجزیه و تحلیل فضاهای عمومی مناسب جهت تشویق افراد" به این نتیجه دست یافتند که وجود فضاهای عمومی مناسب و در دسترس، سبب تشویق افراد به انجام فعالیت های بدنی خواهد شد به ویژه آنکه این فضاها فرصت مناسبی برای اقشار کم درآمد جامعه که توانایی پرداخت هزینه های ورزش و تفریح را ندارند فراهم می کند و ضرورت وجود چنین فضاهایی به خصوص در مناطق آسیب پذیر اجتماعی بیشتر احساس می شود. وانگ^۴ (۲۰۱۳) به مطالعه "مقیاس سرمایه گذاری و تجزیه و تحلیل سود ورزش همگانی بر اساس تجزیه و تحلیل کمی در چین" پرداخت. او در این تحقیق اشاره می کند که همراه با توسعه اقتصادی و بهبود استاندارد های زندگی مادی و فرهنگی توده های مردم، تقاضاهای ورزشی در حال افزایش است. به منظور پاسخگویی به افزایش تقاضای ورزشی جامعه باید سرمایه گذاری در ورزش های همگانی افزایش یابد. در مرحله توسعه، کمبود منابع مالی نیز یک واقعیت غیر قابل انکار است. در شرایط موجود، عملی ترین و موثر ترین راه برای استفاده کامل از منابع محدود ورزش همگانی است. سرمایه گذاری در ورزش های همگانی در چین باعث ترویج و توسعه ورزش های همگانی در چین می شود.

مطالعات نشان می دهد که حتی در بسیاری از کشورها از جمله ایران توجه به ورزش های همگانی و اولویت دادن به آنها به صورت قانون و مصوبه درآمده است، اما اینکه چرا در کشور ما در مقایسه با دیگر کشورها هنوز درصد مهمی از مردم در این نوع ورزش ها شرکت نمی کنند، مشخص نیست و تاکنون هم وضعیت سنجی ملی از ورزش های همگانی انجام نشده است تا مشخص گردد که علت عدم گرایش مردم چه

1. Seefeldt
2. Bell
3. Carvalho
4. Wang

بوده است. در حالی که از یک سو، به لحاظ ساختاری و سلسله مراتب سازمانی، ورزش همگانی در کشور بعد از پیروزی انقلاب اسلامی از سطح یک اداره ساده به اداره کل و سپس به فدراسیون ورزش های همگانی و بتازگی هم در نظام جامع تربیت بدنی کشور به سازمان ورزش همگانی ارتقا پیدا کرده است و از سوی دیگر، شهر سالم و با نشاط، دو ویژگی اصلی در تعریف شهر نوین محسوب می شود، انجام پژوهش حاضر از این حیث که می تواند اطلاعاتی بنیادی را برای خدمت رسانی بهتر و مناسب تر در زمینه ورزش های همگانی و در نتیجه ارتقای سلامت جسمی و روحی شهروندان فراهم سازد، از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. خلاء اطلاعات در باره نیازهای شهروندان در زمینه ورزش های همگانی می تواند موجب تضعیف اثربخشی خدمات شهرداری ها و اداره کل ورزش و جوانان در زمینه تحقق شهر سالم و با نشاط شود و در دراز مدت جامعه را با هزینه های هنگفتی رو به رو سازد. لذا انجام پژوهش حاضر از این زاویه ضرورت دارد.

پژوهش حاضر بر آن است که به سنجش نیازهای شهروندان ارومیه ای در زمینه ورزش های همگانی با توجه به فضاهای ورزشی پردازد. به عبارتی دقیق تر، در این پژوهش انواع فقدان یا کمبودهایی که شهروندان در زمینه ورزش های همگانی در بعد فضای ورزشی به عنوان نیاز احساس می کنند، شناسایی می شود.

سوالات پژوهش

۱. سلسله مراتب نیازهای شهروندان ارومیه ای در زمینه ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی به تفکیک جنسیت کدام اند؟
۲. سلسله مراتب نیازهای شهروندان ارومیه ای در زمینه ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی به تفکیک تاهل کدام اند؟
۳. سلسله مراتب نیازهای شهروندان ارومیه ای در زمینه ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی به تفکیک منطقه کدام اند؟
۴. سلسله مراتب نیازهای شهروندان ارومیه ای در زمینه ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی به تفکیک سطح تحصیلات کدام اند؟
۵. سلسله مراتب نیازهای شهروندان ارومیه ای در زمینه ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی به تفکیک وضعیت درآمد خانوار کدام اند؟
۶. چه رابطه ای بین نیازهای شهروندان ارومیه در خصوص ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی بر حسب جنسیت، تاهل، منطقه، سطح تحصیلات و وضعیت درآمد خانوار وجود دارد؟

تعریف مفاهیم ورزش همگانی

هر فعالیت ورزشی که پرداختن به آن بدون در نظر گرفتن سن، جنس، توانایی و وابستگی اجتماعی امکان پذیر باشد. پرداختن به آن اغلب نیازمند آموزش های ویژه یا طولانی مدت نیست و معمولاً با کمترین امکانات و در فضای های عمومی قابل انجام است. (سید عامری و قربان بردی، ۱۳۹۱)

نیاز

به کمبود یا فقدانی اطلاق می شود که توسط پاسخگو در ارتباط با ورزش همگانی ابراز می شود.

نیاز واقعی

به کمبود یا فقدانی اطلاق می شود که ارضای آن طبق نظر متخصصان تربیت بدنی متناسب با سن، جنسیت یا به طور کلی سلامتی پاسخگو باشد. (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۰)

روش شناسی پژوهش

روش انجام این پژوهش، توصیفی-پیمایشی و به لحاظ هدف، کاربردی بود که به صورت میدانی با استفاده از پرسشنامه صورت گرفت. جامعه آماری این تحقیق، کلیه شهروندان بالای ۲۰ سال شهر ارومیه با حداقل مدرک دیپلم که بر اساس سرشماری نفوس و مسکن شهرستان ارومیه برابر ۹۶۱۴۱ نفر می باشد، بود. در این تحقیق برای انتخاب نمونه ها از روش نمونه گیری مرحله ای استفاده شده است؛ به این صورت که ابتدا با شهرداری ۴ منطقه شهر ارومیه هماهنگی صورت گرفت و حوزه فعالیت آن ها مشخص گردید. سپس نواحی هر ۴ منطقه تعیین و از سه منطقه ۲، ۳، ۴ تعداد ۸ ناحیه انتخاب و از منطقه ۱ به دلیل وسعت جغرافیایی بیشتر، ۱۲ ناحیه به صورت تصادفی انتخاب شد. بعد از این مرحله، محله های نواحی انتخاب شده مشخص گردید و به شیوه تصادفی از مناطق ۴، ۳، ۲، تعداد ۴ محله و از منطقه ۱ تعداد ۶ محله انتخاب شد و پرسشنامه در اختیار شهروندان قرار گرفت. برای تعیین حجم نمونه از جدول مورگان استفاده شد. بر اساس این جدول، به ازای هر ۱۰۰۰۰۰ نفر جامعه آماری تعداد ۳۸۴ نفر نمونه خواهد بود. لذا در پژوهش حاضر به ۴۰۰ نفر از شهروندان پرسشنامه داده شد که از کل این تعداد ۳۸۴ پرسشنامه به صورت کامل برگشت داده شد. ابزار اندازه گیری، پرسشنامه نیازسنجی شهروندان در زمینه ورزش های همگانی مجید حیدری چروده (۱۳۹۰) بود. برای سنجش میزان پایایی از ضریب آلفای کرونباخ در یک مطالعه مقدماتی روی یک نمونه ۴۰ نفری، پرسشنامه نیازسنجی شهروندان در زمینه ورزش های همگانی 0.972 = به دست آمد. به منظور تعیین کفایت نمونه گیری ضریب KMO برابر 0.728 محاسبه شد که نشان می دهد حجم نمونه مناسب می باشد. برای گزارش یافته ها از روش های آمار توصیفی، از آزمون t مستقل، آزمون فریدمن و تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. تمامی محاسبات آماری این تحقیق با استفاده از نرم افزار آماری SPSS ۱۸ انجام شده است.

یافته های پژوهش

بر اساس مصاحبه های انجام یافته از شهروندان ارومیه ای جهت شناسایی نیازهای آنها در زمینه ورزش همگانی با توجه به فضای های ورزشی نیازهای زیر به دست آمد و مورد تحلیل قرار گرفت.

جدول ۱: ترجیحات شهروندان در زمینه مکان ورزشی به صورت روزانه

مکان	فراوانی	درصد
معاپر	۶۹	۱۷/۹
پارک ها	۷	۱۸/۹
بوستان	۰	۰
استخر	۴۹	۱۲/۷
سالن	۱۲۲	۳۱/۶
باشگاه	۳۰	۷/۸
چمن	۰	۰
منزل	۴۱	۱۰/۶
جمع	۳۸۴	۱۰۰

نتایج جدول ۱ نشان داد که بیشترین شهروندان ارومیه ای ترجیح می دهند (۳۱/۶) در سالن های ورزشی ورزش کنند و تنها (۷/۸) درصد ترجیح می دهند در باشگاه ها به ورزش بپردازند.

جدول ۲: اولویت نیازهای شهروندان در زمینه فضاهای ورزشی به تفکیک جنسیت

نیازها	جنس	میانگین	فراوانی	نیازها	جنس	میانگین	فراوانی
تنوع و زیبایی فضای ورزشی	زن	۴/۴۳	۱۳۶	محیط ورزشی مخصوص بانوان	زن	۲/۹۰	۱۳۶
	مرد	۳/۷۷	۲۴۷		مرد	۲/۸۴	۲۴۷
مناسب بودن زمین فوتبال و والیبال	زن	۳/۵۶	۱۳۶	ازدحام کم جمعیت در پارک ها	زن	۳/۳۶	۱۳۶
	مرد	۳/۹۱	۲۴۷		مرد	۳/۹۳	۲۴۷
سطوح هموار دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص	زن	۳/۸۸	۱۳۶	فضای ویژه دوچرخه سواری	زن	۳/۹۱	۱۳۶
	مرد	۳/۸۶	۲۴۷		مرد	۳/۴۵	۲۴۷
عدم تداخل محوطه های ورزشی مختلف	زن	۳	۱۳۶	تناسب محوطه ورزش با نوع ورزش	زن	۳/۹۶	۱۳۶
	مرد	۲/۳۷	۲۴۷		مرد	۳/۲۷	۲۴۷
فضای مناسب برای سالمندان	زن	۲/۵۲	۱۳۶	فضای مخصوص خانواده ها	زن	۳/۴۳	۱۳۶
	مرد	۲/۴۲	۲۴۷		مرد	۳/۷۷	۲۴۷
فضای کافی برای ورزش هایی جز پیاده روی و دوچرخه سواری	زن	۳/۱۹	۱۳۶	N=384 ۲۴۷ ۳/۹۴			
	مرد						

نتایج جدول ۲ نشان داد که نیاز به تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴/۴۳)، نیاز به فضای ورزشی مخصوص خانواده ها (۴/۴۳)، نیاز به تناسب محوطه های ورزشی با نوع ورزش (۳/۹۶) و نیاز به فضای مخصوص دوچرخه سواری (۳/۹۱) در اولویت نیاز بانوان بود. برای آقایان نیاز به فضای کافی برای ورزش (۳/۹۴)، نیاز به زمین مناسب فوتبال و والیبال (۳/۹۱) و نیاز به سطوح هموار دویدن و پیاده روی (۳/۸۶) در اولویت بود.

جدول ۳: اولویت نیازهای شهروندان در زمینه فضاهای ورزشی به تفکیک تاهل

نیازها	تاهل	میانگین	فراوانی	نیازها	تاهل	میانگین	فراوانی
تنوع و زیبایی فضای ورزشی	مجرد	۳/۹۶	۲۸۴	محیط ورزشی مخصوص بانوان	مجرد	۲/۷۹	۲۸۴
	متاهل	۴/۱۳	۸۹		متاهل	۲/۹۱	۸۹
مناسب بودن زمین فوتبال و والیبال	مجرد	۳/۸۳	۲۸۴	ازدحام کم جمعیت در پارکها	مجرد	۳/۸۴	۲۸۴
	متاهل	۳/۵۵	۸۹		متاهل	۳/۳۹	۸۹

تبیین وضعیت نیازهای شهروندان ارومیه ای به ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی

۲۸۴	۳/۶۴	مجرد	فضای ویژه دوچرخه سواری	۲۸۴	۳/۹۸	مجرد	سطوح هموار دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص
۸۹	۳/۵۶	متاهل		۸۹	۳/۵۷	متاهل	
۲۸۴	۳/۰۵	مجرد	تناسب محوطه ورزش با نوع ورزش	۲۸۴	۲/۵۰	مجرد	عدم تداخل محوطه های ورزشی مختلف
۸۹	۳/۸۵	متاهل		۸۹	۲/۷۴	متاهل	
۲۸۴	۳/۳۴	مجرد	فضای مخصوص خانواده ها	۲۸۴	۲/۴۶	مجرد	فضای مناسب برای سالمندان
۸۹	۳/۹۷	متاهل		۸۹	۲/۴۲	متاهل	
N= ۳۸۴ ۸۹ ۲/۱۹ متاهل				۲۸۴	۲/۹۵	مجرد	فضای کافی برای ورزش هایی جز پیاده روی ودوچرخه سواری

نتایج جدول ۳ نشان داد که برای افراد مجرد سطوح دویدن (۳/۹۸)، تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۳/۹۸) و ازدحام کم جمعیت در پارک ها (۳/۸۴) در اولویت نیازها بود؛ در حالی که برای افراد متاهل تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴/۱۳)، تناسب محوطه های ورزشی با نوع ورزش (۳/۸۵) و فضای مخصوص خانواده ها (۳/۹۷) در اولویت بود.

جدول ۴: اولویت نیازهای شهروندان در زمینه فضاهای ورزشی به تفکیک منطقه

منطقه	نیازها	میانگین	فراوانی	منطقه	نیازها	میانگین	فراوانی
منطقه ۱	فضای کافی برای ورزش به جز پیاده روی و دوچرخه سواری	۲/۸۶	۱۳۷	منطقه ۱	سطوح ناهموار دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص	۳/۸۳	۱۳۷
منطقه ۲		۳/۲۸	۷۳	منطقه ۲		۳/۸۲	۷۳
منطقه ۳		۳/۱۵	۱۰۴	منطقه ۳		۴/۲۴	۱۰۴
منطقه ۴		۲/۸۷	۷۰	منطقه ۴		۳/۴۷	۷۰
منطقه ۱	فضای ورزشی مخصوص بانوان	۲/۵۵	۱۳۷	منطقه ۱	فضای ویژه دوچرخه سواری	۳/۷۶	۱۳۷
منطقه ۲		۲/۹۰	۷۳	منطقه ۲		۴/۰۱	۷۳
منطقه ۳		۲/۷۴	۱۰۴	منطقه ۳		۳/۳۵	۱۰۴
منطقه ۴		۳/۵۸	۷۰	منطقه ۴		۳/۹۵	۷۰
منطقه ۱	تداخل محوطه های ورزشی	۲/۴۲	۱۳۷	منطقه ۱	محیط ورزشی مخصوص بانوان	۳/۶۵	۱۳۷
منطقه ۲		۳/۱۳	۷۳	منطقه ۲		۳/۳۰	۷۳
منطقه ۳		۲/۴۳	۱۰۴	منطقه ۳		۳/۷۷	۱۰۴
منطقه ۴		۲/۵۸	۷۰	منطقه ۴		۴/۲۷	۷۰

۱۳۷	۳/۷۳	ازدحام کم جمعیت در پارک ها	منطقه ۱	۱۳۷	۲/۳۲	فضای ورزشی مناسب سالنمدان	منطقه ۱
۷۳	۳/۳۳		منطقه ۲	۷۳	۲/۶۳		منطقه ۲
۱۰۴	۳/۶۸		منطقه ۳	۱۰۴	۲/۷۶		منطقه ۳
۷۰	۳/۸۳		منطقه ۴	۷۰	۲/۰۸		منطقه ۴
۱۳۷	۳/۷۷	فضای مخصوص خانواده ها	منطقه ۱	۱۳۷	۳/۸۶	محوطه مناسب فوتبال و والیبال	منطقه ۱
۷۳	۳/۶۱		منطقه ۲	۷۳	۳/۸۷		منطقه ۲
۱۰۴	۳/۲۹		منطقه ۳	۱۰۴	۳/۸۸		منطقه ۳
۷۰	۴		منطقه ۴	۷۰	۳/۴۴		منطقه ۴
N=۳۸۴				۱۳۷	۳/۷۶	تنوع و زیبایی فضای ورزشی	منطقه ۱
۷۳				منطقه ۲			
۴/۰۱				منطقه ۳			
۱۰۴				منطقه ۴			
۴/۳۵							
۷۰							
۴							

نتایج جدول ۴ نشان داد که برای شهروندان منطقه ۲، تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴/۰۱)، فضای کافی برای ورزش (۳/۲۸) و تداخل کم محوطه های ورزشی (۳/۱۳) در اولویت نیازها بود. تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴)، فضای مخصوص خانواده ها (۴)، ازدحام کم جمعیت در پارک ها (۳/۸۳) و فضای مخصوص بانوان (۳/۵۸) در اولویت نیازهای منطقه ۴ بود. برای شهروندان منطقه ۳، عدم تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴/۳۵)، نامناسب بودن محوطه فوتبال و والیبال (۳/۸۸)، سطوح دویدن و پیاده روی ناهموار و نبود پیست مخصوص (۴/۲۴)، فقدان محیط ورزشی مخصوص بانوان (۳/۷۷) و ازدحام جمعیت در پارک ها (۳/۶۸) در اولویت نیازهایشان قرار داشت. برای شهروندان منطقه یک، نامناسب بودن محوطه فوتبال و والیبال (۳/۸۷)، سطوح دویدن و پیاده روی ناهموار و نبود پیست مخصوص (۳/۸۳) و نبود فضای مخصوص خانواده ها (۳/۷۷) در اولویت بود.

جدول ۵: اولویت نیازهای شهروندان در زمینه فضاهای ورزشی به تفکیک سطح تحصیلات

تحصیلات	ابعاد فضای ورزشی	میانگین	فراوانی	تحصیلات	نیازها	میانگین	فراوانی
دیپلم	فضای کافی	۴/۵۳	۴۵	دیپلم	سطوح مناسب دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص	۴/۷۳	۴۵
فوق دیپلم	برای ورزش جز پیاده روی	۳/۱۵	۱۶۶	فوق دیپلم		۳/۸۷	۱۶۶
کارشناسی	ودوجرخه سواری	۲/۵۴	۱۵۵	کارشناسی		۳/۹۴	۱۵۵
بالا تر		۲/۲۷	۲۰	بالا تر		۴	۲۰
دیپلم	تناسب فضاهای	۳/۷۳	۴۵	دیپلم	فضای ویژه دوچرخه سواری	۴/۲۲	۴۵
فوق دیپلم	ورزشی با نوع ورزش	۲/۶۱	۱۶۶	فوق دیپلم		۳/۶۰	۱۶۶
کارشناسی		۲/۹۵	۱۵۵	کارشناسی		۳/۸۳	۱۵۵
بالا تر		۳/۸۵	۲۰	بالا تر		۳	۲۰

تبیین وضعیت نیازهای شهروندان ارومیه ای به ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی

۱۳۷	۳/۸۸	محیط ورزشی مخصوص بانوان	دیپلم	۴۵	۲/۰۲	تداخل کم محوطه های ورزشی	دیپلم
۷۳	۳/۴۹		فوق دیپلم	۱۶۶	۲/۵۷		فوق دیپلم
۱۰۴	۳/۷۶		کارشناسی	۱۵۵	۳		کارشناسی
۷۰	۳		بالا تر	۲۰	۲/۵۹		بالا تر
۴۵	۳/۱۵	ازدحام کم جمعیت در پارکها	دیپلم	۴۵	۳/۷۳	فضای مناسب ورزشی برای سالمندان	دیپلم
۶۶	۳/۸۵		فوق دیپلم	۱۶۶	۲/۴۰		فوق دیپلم
۱۵۵	۲/۸۲		کارشناسی	۱۵۵	۲/۴۵		کارشناسی
۲۰	۲		بالا تر	۲۰	۱		بالا تر
۴۵	۳/۷۷	فضای مخصوص خانواده ها	دیپلم	۴۵	۴/۷۷	مناسب بودن زمین فوتبال و والیبال	دیپلم
۱۶۶	۳/۷۱		فوق دیپلم	۱۶۶	۳/۸۷		فوق دیپلم
۱۵۵	۳/۳۰		کارشناسی	۱۵۵	۳/۵۸		کارشناسی
۲۰	۳		بالا تر	۲۰	۴		بالا تر
		N=۳۸۴ ۱۶۶ ۱۵۵ ۲۰		۴۵	۴/۷۳	تنوع و زیبایی فضای ورزشی فوق دیپلم کارشناسی بالا تر	دیپلم
				۳/۸۷			
				۳/۹۴			
				۴			

نتایج جدول ۵ نشان داد که فضای کافی برای ورزش (۴/۵۳)، مناسب بودن زمین های فوتبال و والیبال (۴/۷۷)، مناسب بودن سطوح برای پیاده روی (۴/۷۳) و فضای ویژه دوچرخه سواری (۴/۲۲) در اولویت نیاز برای افراد با مدرک دیپلم قرار داشت. برای افراد با مدرک فوق دیپلم، تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۳/۸۷)، سطوح مناسب دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص (۳/۸۷)، ازدحام کم جمعیت در پارک ها (۳/۸۵) در اولویت نیازها قرار داشت. برای افراد با مدرک تحصیلی کارشناسی، تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۳/۹۴)، سطوح مناسب دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص (۳/۹۴) و فضای ویژه دوچرخه سواری (۳/۸۳) در اولویت نیازها قرار گرفت. برای افراد با مدرک تحصیلی بالاتر از کارشناسی نیز تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴)، مناسب بودن محوطه فوتبال و والیبال (۴) و سطوح مناسب دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص (۴) در اولویت نیازها قرار داشت.

جدول ۶: الویت نیازهای شهروندان در زمینه فضاهای ورزشی به تفکیک وضعیت درآمد خانوار

درآمد	نیازها	میانگین	فراوانی	درآمد	نیازها	میانگین	فراوانی
کمتر از ۳۰۰ هزار	فضای کافی برای ورزش جز پیاده روی و دوچرخه سواری	۵	۸	کمتر از ۳۰۰ هزار	سطوح مناسب دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص	۲/۳۷	۸
۳۰۰-۵۰۰		۳/۰۹	۳۳	۳۰۰-۵۰۰		۳/۷۸	۳۳
۵۰۰-۷۰۰		۲/۲۲	۶۸	۷۰۰-۹۰۰		۳/۸۲	۶۸
۷۰۰-۹۰۰		۳/۳۹	۸۶	۹۰۰-۱۰۰۰		۴/۰۴	۸۶
۹۰۰ به بالا		۳/۰۵	۱۸۹	۹۰۰ به بالا		۳/۷۳	۱۸۹

۸	۴	فضای ویژه دوچرخه سواری	کمتر از ۳۰۰ هزار	۸	۰/۷۵	تناسب فضاهای ورزشی با نوع ورزش	کمتر از ۳۰۰ هزار
۳۳	۳/۵۱		۵۰۰ - ۳۰۰	۳۳	۳/۴۸		۵۰۰ - ۳۰۰
۶۸	۳/۳۹		۷۰۰ - ۵۰۰	۶۸	۱/۹۷		۷۰۰ - ۵۰۰
۸۶	۴/۵۳		۹۰۰ - ۷۰۰	۸۶	۳/۰۲		۹۰۰ - ۷۰۰
۱۸۹	۴/۸۰		۹۰۰ به بالا	۱۸۹	۳/۰۸		۹۰۰ به بالا
۸	۳/۷۵	محیط ورزشی مخصوص بانوان	کمتر از ۳۰۰ هزار	۸	۴/۳۷	تداخل کم محوطه های ورزشی	کمتر از ۳۰۰ هزار
۳۳	۴/۱۵		۵۰۰ - ۳۰۰	۳۳	۲/۱۸		۵۰۰ - ۳۰۰
۶۸	۲/۳۶		۷۰۰ - ۵۰۰	۶۸	۲/۸۲		۷۰۰ - ۵۰۰
۸۶	۴/۶۲		۹۰۰ - ۷۰۰	۸۶	۲/۳۰		۹۰۰ - ۷۰۰
۱۸۹	۳/۷۴		۹۰۰ به بالا	۱۸۹	۲/۵۹		۹۰۰ به بالا
۸	۳/۱۲	ازدحام کم جمعیت در پارکها	کمتر از ۳۰۰ هزار	۸	۱/۷۵	فضای ورزشی مخصوص سالنمدان	کمتر از ۳۰۰ هزار
۳۳	۳/۳۳		۵۰۰ - ۳۰۰	۳۳	۲		۵۰۰ - ۳۰۰
۶۸	۳/۲۵		۷۰۰ - ۵۰۰	۶۸	۲/۲۲		۷۰۰ - ۵۰۰
۸۶	۴/۲۵		۹۰۰ - ۷۰۰	۸۶	۲/۸۸		۹۰۰ - ۷۰۰
۱۸۹	۳/۷۸		۹۰۰ به بالا	۱۸۹	۲/۸۹		۹۰۰ به بالا
۸	۳/۱۲	فضای مخصوص خانواده ها	کمتر از ۳۰۰ هزار	۸	۳/۸۶	مناسب بودن محوطه فوتبال و والیبال	کمتر از ۳۰۰ هزار
۳۳	۳/۳۹		۵۰۰ - ۳۰۰	۳۳	۳/۸۷		۵۰۰ - ۳۰۰
۶۸	۳/۵۷		۷۰۰ - ۵۰۰	۶۸	۳/۸۸		۷۰۰ - ۵۰۰
۸۶	۴/۱۱		۹۰۰ - ۷۰۰	۸۶	۲/۴۶		۹۰۰ - ۷۰۰
۱۸۹	۳/۲۶		۹۰۰ به بالا	۱۸۹	۲/۴۶		۹۰۰ به بالا
N= ۳۸۴				۸	۳/۷۵	تنوع و زیبایی فضای ورزشی	کمتر از ۳۰۰ هزار
۳۳							
۴/۱۸							
۶۸							
۳/۱۰							
۸۶							
۴/۵۸							
۱۸۹							
۴/۰۵							
			۹۰۰ به بالا				

نتایج جدول ۶ نشان داد که برای افراد با درآمد کمتر از ۳۰۰ هزار تومان، فضای کافی برای ورزش کردن (۵)، تداخل کم محوطه های ورزشی (۴/۳۷) و فضای ویژه دوچرخه سواری (۴) در اولویت های اساسی نیازهای آنها قرار داشت. برای افراد با درآمد ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان، محیط های ورزشی مخصوص بانوان (۴/۱۵)، تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴/۱۸) و مناسب بودن محوطه فوتبال و والیبال (۳/۸۸) در اولویت نیاز قرار داشت. برای افراد با درآمد ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان، نیازهای سطوح مناسب دویدن و پیاده روی و پیست مخصوص (۳/۸۲) و فضای مخصوص خانواده ها (۳/۵۷) در اولویت قرار داشت. برای افراد با درآمد بین

تبیین وضعیت نیازهای شهروندان ارومیه ای به ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی

۷۰۰ تا ۹۰۰ هزار تومان، محیط های ورزشی مخصوص بانوان (۴/۶۲)، فضای ویژه دوچرخه سواری (۴/۵۳)، مناسب بودن سطوح برای پیاده روی (۴/۰۴)، ازدحام کم جمعیت در پارک ها (۴/۲۵) و فضای مناسب برای خانواده ها (۴/۱۱) در اولویت نیاز آنها قرار داشت. برای افراد با درآمد ۹۰۰ هزار به بالا، فضای کافی برای ورزش کردن (۴/۸۰) و تنوع و زیبایی فضای ورزشی (۴/۰۵) در اولویت قرار داشت.

جدول ۷: نتایج آزمون تحلیل واریانس و t مستقل مقایسه نظرات نمونه آماری بر حسب درآمد، منطقه، تحصیلات، جنسیت و تاهل

آماره	متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	P
درآمد	بین گروهی	۳۱/۳۵	۴	۷/۸۳	۲۳/۴۰	۰/۰۰۱
	درون گروهی	۱۲۶/۹۲	۳۷۹	۰/۳۳		
منطقه	بین گروهی	۸/۰۹	۳	۲/۶۹	۶/۸۲	۰/۰۰۱
	درون گروهی	۱۵۰/۱۸	۳۸۰	۰/۳۹		
تحصیلات	بین گروهی	۲۴/۳۶	۳	۸/۱۲	۲۳/۰۴	۰/۰۰۱
	درون گروهی	۱۳۳/۹۱	۳۸۰	۰/۳۵		
آماره	میانگین	انحراف استاندارد	درجه آزادی	t آماره	P	
مرد	۳/۵۰	۰/۵۱	۳۸۱	۴/۷۸	۰/۰۰۱	
	۳/۱۹	۰/۶۷				
زن	۳/۲۵	۰/۵۱	۳۷۱	-۱/۷۶	۰/۰۷	
	۳/۳۹	۰/۶۷				

نتایج جدول ۷ نشان می دهد با توجه به مقدار F مشاهده شده در سطح ($P > 0/05$) میانگین مولفه های تحقیق در میان شهروندان بر حسب درآمد، منطقه و تحصیلات دارای تفاوت معنی داری است. همچنین t مشاهده شده در سطح ($P > 0/05$) بین میانگین مولفه های تحقیق در میان کارکنان برحسب وضعیت تاهل تفاوت معنی داری وجود ندارد، ولی در مورد ویژگی جمعیت شناختی جنسیت تفاوت معنی داری وجود دارد.

جدول ۸: رتبه بندی انواع نیازهای شهروندان به فضاهای ورزشی

رتبه	میانگین	نیازها
۸	۵,۳۲	تنوع و زیبایی فضای ورزشی
۹	۴,۵۶	مناسب بودن زمین فوتبال و والیبال
۱	۷,۵۲	سطوح هموار دویدن و پیاده روی
۴	۶,۸۴	تداخل کم محوطه های ورزشی مختلف
۳	۷,۲۲	فضای مناسب برای سالمندان
۱۰	۴,۳۵	فضای کافی برای ورزش

۱۱	۳,۸۰	محیط ورزشی مخصوص بانوان
۷	۵,۹۳	ازدحام کم جمعیت در پارک ها
۶	۶,۱۴	فضای ویژه دوچرخه سواری
۵	۶,۷۷	تناسب محوطه ورزش با نوع ورزش

با توجه به نتایج رتبه بندی آزمون فریدمن در جدول ۸، مولفه سطوح هموار دویدن و پیاده روی (۷/۵۲) در اولویت اول بود، فضای مخصوص خانواده ها (۷/۵۲) در اولویت دوم قرار داشت و مولفه فضای مناسب برای سالمندان (۷/۲۲) در اولویت سوم قرار داشت.

بحث و نتیجه گیری

هدف این پژوهش، تبیین وضعیت نیازهای شهروندان ارومیه ای در ورزش همگانی با توجه به فضاهای ورزشی بود. با در نظر گرفتن نتایج حاصل از تحقیق، از یک سو و بررسی اصول و مبانی نظری در زمینه نیازسنجی از سوی دیگر، محقق به دنبال آن است تا راهکارهایی را مبنی بر واقعیت ها و فضاهای موجود در شهر ارومیه، همچنین نیازها و انتظارات جامعه مورد بررسی ارایه نماید. نتایج تحقیق، تفاوت معناداری را بین میانگین مولفه های تحقیق در میان شهروندان بر حسب درآمد، منطقه، تحصیلات، نشان می دهد که با تحقیقات محمدی و عطارزاده حسینی (۱۳۹۱) همخوانی دارد. همچنین بین میانگین مولفه های تحقیق در میان کارکنان برحسب وضعیت تاهل تفاوت معنی داری وجود ندارد، ولی در مورد ویژگی جمعیت شناختی جنسیت تفاوت معنی داری وجود دارد که محمدی و عطارزاده حسینی (۱۳۹۱) نیز در نتایج تحقیق خود به آن رسیده اند. بنابراین مسئولان ورزش استان بخصوص اداره کل ورزش جوانان استان و شهرداری ارومیه باید در هنگام برنامه ریزی برای ساختن فضاهای شهری اعم از بوستان ها و پارک ها و ایستگاه های سلامت برای شهروندان به این نیازها توجه ویژه داشته باشند؛ به این معنی که زمانی که تصمیم به ساخت مجموعه ورزشی یا پارکی در سطح شهر گرفته می شود باید به نیاز مردم مناطق مختلف، جوانان و بزرگسالان و سالمندان، زنان و مردان توجه داشته باشند. حتی به ویژگی های سطح تحصیلات آنها نیز توجه شود، چرا که زمانی که به این نیاز و کمبودهای شهروندان توجه نشود، در برنامه ریزی برای ساخت یا گسترش فضاها و امکانات با مشکل برخورد می کنند و گاهی موجب به هدر رفتن سرمایه ملی و بلااستفاده ماندن این فضاها می شوند. پس اولین اقدام در برنامه ریزی، توجه به سطح نیازهای شهروندان از بعد امکان سنجی و در ادامه، ساخت و گسترش فضاهای ورزشی باشد. بدیهی است که این امر در سایه تشکیل کارگروهی در شهرداری و اداره کل ورزش و جوانان به منظور شناسایی نیازها و کمبودهایی که شهروندان احساس می کنند، محقق خواهد شد. بخش دیگری از نتایج تحقیق نشان داد که مولفه ناهموار بودن سطوح دویدن و پیاده روی در اولویت نیاز شهروندان به فضاهای ورزشی بود. بنابراین پیشنهاد می شود اداره کل ورزش و جوانان با همکاری شهرداری ارومیه، اقدامات لازم را جهت بازنگری در زیرساخت های مربوط به ورزش همگانی به ویژه کف پوش، سنگ فرش پارک ها، پیست های پیاده روی و دو چرخه سواری انجام دهند. همچنین توجه ویژه به اختصاص قسمت یا بخش مشخصی از زیر ساخت های مربوط به ورزشهای همگانی از جمله پارک ها و مسیرهای تندرستی و پیست های متنوع مربوط به ورزش و تفریح برای خانواده ها از ضروریات نیازهای شهروندان تحقیق مورد نظر می باشد. بی تردید، وجود محیط امن و مفرح ورزش همگانی باعث جذب شهروندان به این فضاها می شود، دلگرمی بیشتری را در آنها به وجود می آورد و زمانی که خانواده ها ساعتی از شبانه روز را در این

فضاها به صورت جمعی توأم با لذت و آرامش و سرگرمی سپری می کنند. سلسله مراتبی از نیازهای آنها تامین می شود، فرهنگ ورزش در آنها به صورت مثبت نهادینه می گردد و در ارتباطات آنها با اجتماع به دیگر افراد جامعه نیز انتقال می یابد و حتی می تواند در تحکیم وحدت خانواده ها و پربار شدن زندگیشان تاثیر داشته باشد. از سوی دیگر، در بیشتر فضاهای مربوط به ورزش همگانی کشور از جمله در شهر ارومیه مسئله ای که بطور چشمگیری نادیده گرفته می شود، فضای ورزشی کافی برای سالمندان است. اگر بخواهیم ضرورت ورزش همگانی را برای قشر خاصی از جامعه اولویت بندی کنیم، تقریباً می توان اذعان داشت که سالمندان به علت تحلیل وضعیت جسمانی و روانی مرتبط با این سن در اولویت های نخست قرار دارند و باید برنامه ریزی مدون و مستمری در این زمینه صورت پذیرد.

مساله مشهود دیگر در این فضاها، عدم تعادل و فقدان استانداردهای چیدمان مبلمان شهری مربوط به ورزش همگانی است؛ به این معنی که این فضاها باید به صورت کاملاً تفکیک شده باشند و در هر قسمت نقطه شروع و پایان مشخص بدون موازی کاری رعایت گردیده باشد. به عنوان مثال، خط سیر مربوط به پیست های دوچرخه سواری نباید برای کاربران پیست های پیاده روی مزاحمتی ایجاد کند. از طرف دیگر، این فضاها باید فاصله مکانی مشخصی با دستگاه های تندرستی داشته باشند. نبود این استانداردها در بعد دیگر در این فضاها خود را در قالب سنخیت نداشتن محوطه ورزش با نوع ورزش نشان می دهد. بدیهی است هر کدام از شاخه های ورزش همگانی، اماکن و تجهیزات مربوط به خود را می طلبد؛ در غیر این صورت نه تنها فرد از ورزش لذت نمی برد، بلکه ممکن است سرخورده و دلزده شود، چرا که عدم سنخیت مکان ورزشی با نوع ورزش، تبعات ناگوار مربوط به آسیب های ورزشی را در پی دارد و این امکان وجود دارد که فرد به طور کامل از ورزش دور شود. واضح است که در نخستین گام باید فضاهای ورزشی با وضعیت موجود بافت جمعیتی و رشد جمعیت مناطق مختلف شهر تناسب یابد تا همگان بتوانند با کیفیت مطلوب و دسترسی آسان از این فضاها استفاده نمایند و حقوق شهروندی همگان رعایت گردد. در این تحقیق نیز شهروندان ارومیه ای از وضعیت موجود راضی نبودند و خواستار مدیریت و بررسی بیشتر در این زمینه می باشند.

شاخص دیگری که باعث جذب بیشتر شهروندان به ورزش همگانی می شود، جنبه ظاهری مطلوب این فضاهاست. با توجه به اینکه حس زیبا شناختی و زیبایی دوستی یکی از نیازهای فطری انسان می باشد، لازم است در ساخت اماکن و فضاهای ورزشی به این مهم توجه شود.

نامناسب بودن زمین فوتبال و والیبال نیز از اولویت های نیاز شهروندان است، چرا که شهر ارومیه از دیرباز به عنوان یکی از قطب های والیبال کشور مطرح بوده و فوتبال نیز به دلیل جذابیت خاص آن و مدارس فوتبالی که بتازگی در این شهر تاسیس شده اند، خواهان زیادی پیدا کرده اند و تدارک فضاهای اختصاصی بیشتری را می طلبند.

منابع

- اتقیاء، ناهید. (۱۳۸۶). "نیازسنجی از اقصای مختلف زنان ایرانی در زمینه ورزش همگانی". پژوهش در علوم ورزشی. شماره ۱۷، صص ۱۵-۳۱.
- اتقیاء، ناهید. (۱۳۸۷). "نیازسنجی ورزشی بانوان شاغل در دانشگاه الزهرا و ارائه راهکارهای کاربردی". مجله علوم حرکتی و ورزش. سال ششم، جلد اول، شماره ۱۱، صص ۹۶-۷۹.
- پورجعفر، محمدرضا؛ تقوایی، علی اکبر؛ بمانیان، محمدرضا؛ صادقی، علیرضا و فریال، احمدی. (۱۳۸۹). «ارائه انگاره های محیطی مؤثر بر شکل گیری فضاهای عمومی مشوق سالمندی موفق با تأکید بر ترجیحات سالمندان شهر شیراز». نشریه سالمندی ایران. شماره ۱۵، صص ۲۲-۳۴.
- تیموری، آتوسا. (۱۳۸۵). «بررسی و مقایسه عملکرد مرکز توسعه ورزش همگانی و تفریحی و مرکز توسعه ورزش قهرمانی ایران براساس مدل وایزبرد». پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- رضوی، سید محمد و عادل، عظیمی دلارستانی. (۱۳۹۴). «بررسی معیارهای محوطه سازی بیرونی در طراحی و ساخت امکان ورزشی شهری». دوفصلنامه مدیریت و توسعه ورزش. ش ۱ (پیاپی ۴)، صص ۱۵-۲۴.
- رهنما و آقایی. (۱۳۸۸). "نقش شهرداری ها در توسعه فضاهای ورزشی برای گذراندن اوقات فراغت شهروندان (مطالعه موردی منطقه ۶ تهران)". جغرافیا. دوره جدید، سال ۷(۲۲)، صص ۲۵-۴۶.
- سعیدی، علی اصغر؛ حیدری چروده، مجید و قدیمی، بهرام. (۱۳۹۰). ورزش همگانی و شهروندان تهرانی. تهران: انتشارات جامعه فرهنگ
- سلطان حسینی، محمد؛ سلیمی، مهدی؛ سلیمی، منصوره و لطفی، مجتبی. (۱۳۹۲). "اولویت بندی اثرات اجتماعی و اقتصادی اماکن ورزشی بر محیط شهری (مطالعه موردی شهر یزد)". مطالعات و پژوهش های شهری و منطقه ای. سال چهارم، شماره شانزدهم ۶۵-۸۹.
- سواری، سعید؛ مهدی پور، عبدالرحمن و رنجبر، روح الله. (۱۳۹۴). "توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه آن". پژوهش نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. (۱۱) ۲۱ صص ۸۳-۹۲.
- سیدعامری، میرحسن و قربان بردی، محمد آتی. (۱۳۹۱). «تبیین راهکارهای جذب و افزایش مشارکت شهروندان در برنامه های ورزش همگانی و تفریحی». پژوهش های مدیریت ورزشی و علوم حرکتی. سال دوم، شماره ۴، صص ۳۴-۲۳.
- شعبانی، عباس، غفوری، فرزاد و هنری، حبیب. (۱۳۹۰). "بررسی چالش های ورزش همگانی در ایران". پژوهش در علوم ورزش. شماره ۱۰، صص ۲۶-۱۳.
- سعیدی رضوانی، نوید. (۱۳۷۸). شهرداری ها و اوقات فراغت شهروندان. چاپ اول، تهران: انتشارات مرکز مطالعات برنامه ریزی شهری وزارت کشور.
- عباس زادگان، محمد و ترک زاده، جعفر. (۱۳۷۹). نیازسنجی آموزشی در سازمان ها. چاپ اول، تهران: نشر انتشار
- عطارزاده حسینی، سید رضا و سهرابی، مهدی. (۱۳۸۶). «توصیف نگرش و گرایش مردم شهر مشهد به فعالیت های حرکتی و ورزشی». فصلنامه المپیک. سال ۱۵ شماره ۱ (پیاپی ۳۷) صص ۳۷-۴۷.
- غفرانی، محسن؛ گودرزی محمود؛ سجادی، سید نصرالله؛ جلالی فراهانی، مجید و مقرنسی، مهدی. (۱۳۸۸). "طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش همگانی استان سیستان و بلوچستان". مدیریت ورزشی

(حرکت). ۳۹ صص ۱۰۷-۱۳۱.

- کارگر، غلامعلی؛ گودرزی، محمود؛ اسدی، حسن و هنری، حبیب. (۱۳۸۴). "تحلیل وضعیت اماکن ورزشی کشور و تعیین عوامل موثر بر بهره وری از دیدگاه خبرگان و ارائه مدل بهره وری". نشریه حرکت. شماره ۲۸، صص ۱۲۷-۱۴۹.
- کاشف، میر محمد و مهریزی، مصطفی. (۱۳۸۹). مدیریت اماکن و فضاهای ورزشی. چاپ دوم، تهران: انتشارات بامداد کتاب
- محمدی، میترا؛ محرم زاده، مهرداد و حسینی، فاطمه سادات. (۱۳۹۰). "تحلیل عوامل موثر بر کاربری مسیرهای تندرستی نقاط مختلف شهر ارومیه". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه ارومیه.
- محمدی، سردار و عطارزاده حسینی، سید رضا. (۱۳۹۱). «تبیین نگرش و گرایش مردم استان کردستان به فعالیت های ورزشی و حرکتی». مطالعات مدیریت ورزشی. شماره ۱۶، صص ۹۲-۱۱۲.
- مرادی، علیرضا؛ گلستانی، سید هاشم و اسماعیلی، رضا. (۱۳۸۹). "نیازسنجی توسعه فضاهای فرهنگی شهر نجف آباد". دانش و پژوهش در علوم تربیتی. شماره ۲۷- صص ۵۳-۷۸
- مظفری، سید امیر احمد و قره، محمدعلی. (۱۳۸۴). "وضعیت ورزش همگانی ایران و مقایسه آن با چند کشور منتخب جهان". علوم حرکتی و ورزش. جلد اول، شماره ۶ صص ۱۷۱-۱۵۱
- معاونت امور فنی، دفتر تحقیقات و معیارهای فنی سازمان تربیت بدنی. (۱۳۷۴). موازین فنی ورزشگاه های کشور (مطالعه وضع موجود مراکز ورزشی). جلد اول، چاپ اول، تهران: سازمان برنامه و بودجه
- معین الدینی، جواد و صنعت خواه، علیرضا. (۱۳۹۱). «عوامل اجتماعی - فرهنگی موثر بر گرایش شهروندان به ورزش همگانی (مطالعه موردی شهر کرمان)». نشریه مطالعات شهری. سال دوم، ش سوم، ۱۴۹-۱۷۸.
- ملکی، فرزاد؛ حیدری نژاد، صدیقه و ویسیا، اسمعیل. (۱۳۹۰). «شناسایی عوامل موثر بر گرایش یا عدم گرایش شهروندان اهوازی به ورزش همگانی». همایش ملی تفریحات ورزشی ارائه به صورت پوستر شماره صفحه چاپ مقاله در مجموعه مقالات ۲۰۲-۲۰۵.
- نوروزی سید حسینی، رسول؛ دهقانی زاده، رضا؛ هنری، حبیب؛ یوسفی، بهرام و نوروزی سیدحسینی، ابراهیم. (۱۳۹۲). "تحلیل مکانی فضاهای ورزشی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) ارائه مدل مطلوب (مطالعه موردی منطقه یک تهران)". مدیریت ورزشی. (۵) ۴ - صص ۵-۲۸.
- Albirini, A. (2006). **Teacher's attitudes toward information and communication technologies: the case of Syrian EFL teachers**. Computers & Education. 47: 373-398.
- Barry MM, Doherty A, Hope A, Six smith J, Kelleher CC. (2000). **A community needs assessment for rural mental health promotion**. Health Educ Res; 15:293-304.
- Bell, S., Montarzino, A., & Travlou, P. (2006). **Green and Public Space Research: Mapping and Priorities**. Open Space Research Centre, Edinburgh College of Art/ Heriot Watt University: Department for Communities and Local Government, 1-29.
- Carvalho Vieira, M., Sperandei, S., Reis, A., da Silva, C., & Gonçalves, T. (2013). **An analysis of the suitability of public spaces to physical activity practice in Rio de Janeiro**. Brazil: Preventive Medicine, 57: 198-200
- Connell, H. (2004). **University research management: Meeting the institutional challenge**. OECD, and Paris.

- Elliot, Kim. (2001). **The Leisure Incident, The Vision of New-zeland on Sport, Fitness and Leisure.**
- Jones. C. (2002). **“Public cost for Private gain? Recent and proposed national stadiumdevelopments in the UK, and commonalities with North America».** Royal Geographical Society (with the Institute of British Geographers), Vol. 34, No. 2, pp.160-170.
- Khosravi, A. Fathi Vajargah, K and Ashtyani, M. (2009). **“Life Skills Needs Assessment for inclusion in School Curricula”.** Quarterly Journal of Educational Studies. Chamran University 12(3)
- McCree, R. (2009). **“Sport Policy and the New Public Management in the Caribbean».** Public Management Review, 11(4): 461-476.
- Numerato, D. (2009). **“The institutionalization of regional public sport policy in the Czech Republic».** International Journal of Sport Policy, 1(1): 13-30.
- Seefeldt, Vern D. Ewing, Martha E. (2002). **Youth sports in America: An overview.** Commissioned by Sport for Development and Peace International Working Group (SDPIWG) Secretariat, Toronto, Canada; p: 35.
- Shehu, J. (2004). **“Sport for all in post colony: Is there a place for indigenous games in physical education curriculum and research in Africa”.** Africa Education Review, 1(1): 21 - 33.
- Wang, Xinbao. (2013). **“The Investment Scale and Benefit Analysis of Public Sports Based on Quantitative Analysis».** Vol. (6)1 PP: 82-88: Maxwell Science Publication.

